

LEGENDE

- Route
- Nutskastjes
- Sorry, Not Sorry*

② LINDERT STEEGEN

NUTSKASTJE TER HOOGTE VAN NIEUWLAND 1

Lindert Steegen komt uit Limburg, waar hij opgroeide in Hoelbeek. Ondertussen woont hij al enkele jaren in Gent. Hij baat er een studio uit. Hij is afgestudeerd als grafisch ontwerper, maar is vooral bekend door zijn muurschilderingen. Zijn werk is enorm kleurrijk; zijn doel steeds het transformeren van ruimtes of omgevingen. Je vindt zijn werken verspreid over heel België, en ook in Amsterdam en Breda.

📍 [lindertsteegen](#)

Decoratieve lichter uit 1905 met gasbrander in messing voor een rechtopstaand gloeikousje. Een gasgloeikousje is een gewezen of gebreid netje dat je in een gasbrander plaatst, rondom de opwaarts gerichte vlam om het licht beter te verspreiden. De bloemvormige lampenkap is gemaakt van semitransparant geel glas en transparante stroken. Collectie Industriemuseum

Bloemvormige lampenkap in mat glas met rode rand. Collectie Industriemuseum

③ JANGO JIM

NUTSKASTJE TER HOOGTE VAN GODSHUISHAMMEKE 2

Jango Jim is een visuele kunstenaar uit Antwerpen die met kleurrijke happy iconische illustraties, animaties en muurschilderingen de wereld een beetje mooier en vrolijker probeert te maken. Gedreven door koffie en lekker eten houdt hij al fietsend zijn ogen en ogen open voor alles wat inspiratie kan opleveren. Hij maakte al illustraties voor Vice, The Guardian, The Washington Post, Converse, Dr Martens, Apple ...

📍 [jango_jim](#)

Geïnspireerd door affiches, reclameposters en beelden uit het museum heb ik een hele reeks schetsen gemaakt. Daaruit maakte ik een selectie om samen te brengen in een **finale ontwerp met een opvallend kleurenpalet, om het straatbeeld vrolijker te maken.** Ook heb ik onderzoek gedaan naar Gentse uitdrukkingen om er iets lokaal aan toe te voegen. Ik hoop dat het eindresultaat mensen doet glimlachen als ze op straat voorbij het kastje lopen. Het verwijst duidelijk naar energiebronnen als gas en elektriciteit, maar dit gekoppeld aan thema's als optimisme, enthousiasme en liefde. De vrolijke kleuren en gezichtjes zijn heel typerend voor mijn werk dat erg beïnvloed is door strips, tekenfilms en popart.

GAS

Midden 18e eeuw lopen de eerste experimenten om gas als lichtbron te gebruiken. In Gent is het architect Louis Roelandt die in 1823 de eerste gasfabriek opricht. De fabriek bedient aanvankelijk enkele winkels, fabrieken en woningen van rijke burgers. Gasverlichting is op dat moment een exclusief luxeproduct. De eerste openbare gasverlichting in Gent laat nog een paar jaar op zich wachten. In april 1826 branden drie gaslantaarns op de Kouter; een dik halfjaar later verlichten zes luchters de troonzaal van het Gentse stadhuis. De lantaarns worden handmatig aangestoken door lantaarnaanstekers of tondeliers. Op de Tondeliersite in Gent – nu weet je waar die naam vandaan komt – herinneren twee gerestaureerde gashouders nog aan een tijd toen gas werd opgeslagen in grote vaten om van daaruit over de stad verdeeld te worden.

Jarenlang heerst een strijd tussen gasverlichting en de elektrische variant. Elektrische verlichting wordt, lang vóór de gloeilamp rond 1880 zijn intrede doet, al toegepast in de vorm van booglampen: tussen de uiteinden van twee koolstaven wordt een geregeerde elektrische vonk in stand gehouden. Het systeem produceert echter zo'n intensieve concentratie aan licht dat het enkel in stations- en fabriekshallen kan worden ingezet. In aanvulling hierop wordt gasverlichting uitgerold. Met gasverlichting is een veel betere spreiding mogelijk. Dankzij gloeikousjes is de gaslamp tegen de eeuwwisseling uitgegroeid tot een stabiel, doseerbaar en economisch product. En daar kan de gloeilamp aanvankelijk nauwelijks tegenop.

④ GIJS VANHEE

NUTSKASTJE AAN HET STAPELPLEIN TEGENOVER HUISNUMMER 1-25

Gijs Vanhee uit Mechelen staat gekend voor zijn verhalende tekeningen, waarin dieren – vaak vogels – een hoofdrol spelen. De zoektocht naar vrijheid vormt de rode draad door zijn werk, evenals de balans tussen natuur en samenleving. Soms met inkt op papier, soms met verf op muren. Soms autobiografisch, soms anekdotisch. Zijn tekeningen hebben een zeer herkenbare stijl, vaak zwart-wit of met beperkt kleurgebruik. Bij de muurschilderingen die hij creëert, spelen de aanwezige elementen of texturen meestal een belangrijke rol in het werk.

Ik heb me in de eerste plaats laten leiden door het te beschrijven oppervlak, het nutskastje zelf. Dat stelt nu een wasmachine voor, waarin één van mijn personages zit. Aan de achterkant zie je dat het personage een elektrisch netwerk installeert. Binnen dit kader stop ik dan **details die verwijzen naar de collectie van het Industriemuseum**, zoals de textuur van bakeliet, een oude zekeringskast, ouderwetse knoppen op de wasmachine ...

📍 [gijsvanhee](#)

BAKELIET

Toenemende industrialisering, massaproductie en -consumptie stimuleren vanaf de tweede helft van de 19e eeuw de zoektocht naar nieuwe materialen die dure natuurlijke materialen als ivoor, schildpad of tropische houtsoorten kunnen vervangen of imiteren.

Na passages van eboniet of vulcaniet, parkesine, ivoride en het ontvlambare celluloid verovert het veelzijdige bakeliet rond 1920 de markt. De kunststof komt uit de koker van de naar Amerika uitgeweken Gentenaar Leo Baekeland, die er in 1907 een patent op neemt. De isolerende, niet-geleidende en hitte- en vochtbestendige eigenschappen ervan worden al snel gewaardeerd in de industrie.

Ook in huishoudelijke context laat bakeliet zich opmerken als een veilig en stevig materiaal voor stopcontacten, schakelaars en allerhande huishoudtoestellen. Tot de jaren 1920 worden elektrische schakelborden, lichtsckelaars en stopcontacten hoofdzakelijk gemaakt uit marmer, messing, hout en porselein. Maar ideaal zijn ze niet. Hout is brandbaar. Metaal en messing geleiden elektriciteit. En marmer en porselein zijn breekbaar waardoor blootliggende draden een risico op elektrocutie vormen. De bakelieten alternatieven zijn veiliger.

Door de schenking van wijlen architect Ro Berteloot beschikt het Industriemuseum over de grootste collectie bakelieten objecten in Vlaanderen!

Bakelieten telefoontoestel met kiesschijf van het merk Bell, en vierkante lichtsckelaar in bruine bakeliet van het merk Niko. Collectie Industriemuseum

SMAAKT DE WANDELING NAAR MEER? BRENG DAN EEN BEZOEKJE AAN HET INDUSTRIEMUSEUM EN KEER HUISWAARTS MET NOG MEER WEETJES EN VERHALEN OP ZAK!

Maak in het Industriemuseum kennis met het industriële verleden ... en met een prachtig panorama. In de expo 'Over mensen en machines' ontdek je alles over de industriële revoluties doorheen vijf chronologische boxen vol persoonlijke verhalen, baanbrekende machines en technieken. De expo 'Drie eeuwen grafische industrie' vertelt de drukkerijgeschiedenis, met actief atelier vol druk- en letterzetmachines. En in de expo '100% Textiel' volg je de weg van katoen tot afgewerkt product tussen brullende weefmachines en uitdagende opdrachten. Kijk je mee over de schouder van de makers in het textielatelier?

Wil je meer weten over de uitgebreide collectie objecten, machines, beelden of documenten van het Industriemuseum? Maak dan een afspraak via bibliotheek@industriemuseum.be of snuister al even rond op www.industriemuseum.be > ontdek de collectie.

Ben je geïnteresseerd in streetart of wil je er graag meer over te weten komen? Laat je leiden door de **Sorry, Not Sorry street art map***, een handig overzichtje van de Gentse muurschilderingen, verkrijgbaar bij **Visit Gent**.

① SIMON MANNAERTS

NUTSKASTJE TER HOOGTE VAN MINNEMEERS 10, VOOR HET INDUSTRIEMUSEUM

De Antwerpse Simon Mannaerts of 'Simo' is parttime fietsmechaniker, maar is ook fulltime aan het werk als onafhankelijk vrij kunstenaar. Hij maakt daarnaast werken op commissie zoals muurschilderingen, schilderijen met olie- of acrylverf, tekeningen, portretten ... Hij probeert zoveel mogelijk maatschappelijke of psychologische thema's te verwerken in zijn oeuvre, met nadruk op de minder belichte delen van onze samenleving. Je vindt zijn werk op nutskasten en muren in België en Nederland. Zijn werk beschrijven doet hij liever niet, omdat de interpretatie van de toeschouwer zonder voorkennis soms waardevoller is dan de oorspronkelijke betekenis.

Voor dit werk heb ik me laten inspireren door de reclameposters uit de collectie van het museum. Ik ben mijn hele carrière lang al **geïnspireerd door dergelijke oude reclameborden**, door hun vormgeving, kleurschema's, noem maar op. Ook de vele gloeilampen in al hun vormen waren een bron van inspiratie.

📍 [simonmannaerts](#)

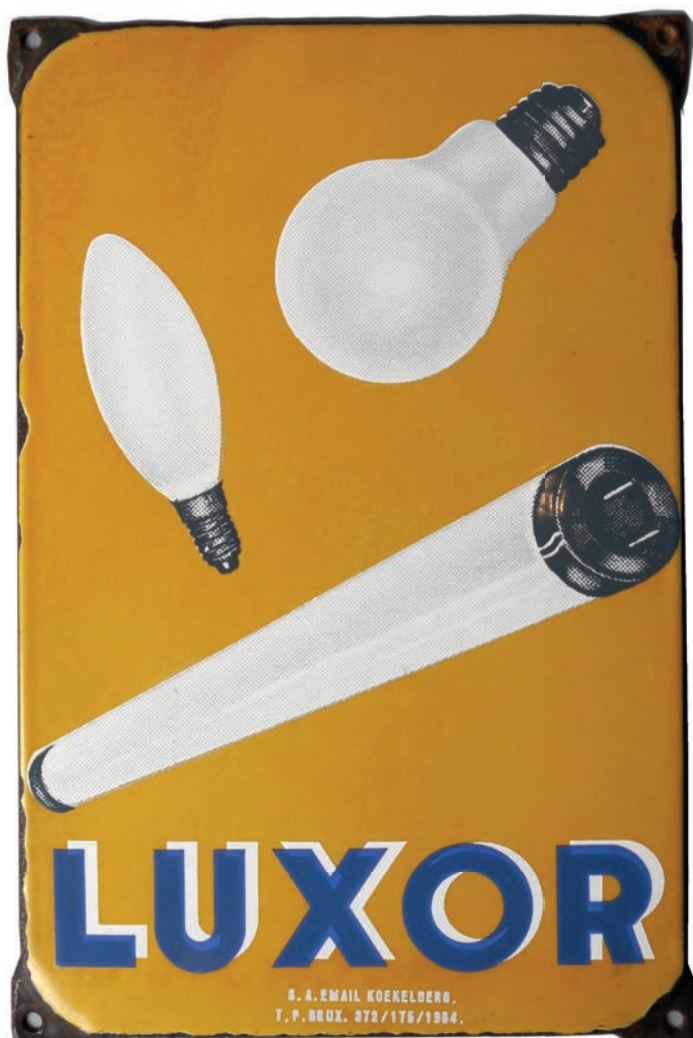
LICHT

Eeuwenlang zorgden enkel de maan, kaarsen en olielampen voor licht in de duisternis. Vanaf 1780 ondergaat de gewone olielamp op korte tijd heel wat verbeteringen. Wat volgt is een twee eeuwen lange zoektocht naar steeds betere lampen en verlichtingsmethoden. De lichtcollectie van het Industriemuseum geeft daar een overzicht van. De deelcollectie omvat ruim 1300 objecten en heel wat fraaie affiches, reclames en catalogi over verlichting in alle mogelijke vormen.

Ten onrechte gelooft iedereen dat Thomas Edison de uitvinder van de gloeilamp is. Nochtans is dit, net zoals vele uitvindingen, een historisch gegroeid proces waaraan vele uitvinders hun steentje hebben bijgedragen.

Toen de gloeilamp het licht zag, is de wereld niet van de ene op de andere dag uit de duisternis opgestaan. De introductie van elektrisch licht verliep veel grilliger dan dat – maar wat al die tijd wél een constante was, is de fascinatie die het zachte en mysterieuze licht bij toeschouwers inboezemde. Ook vandaag draagt licht nog steeds bij tot het alom gekende Deense begrip *hygge* of gezelligheid.

Geëmailleerd reclamebord voor verschillende types lampen van het merk Luxor geproduceerd door Emallerie Koekelberg, 1954. Collectie Industriemuseum

v.u.: Sami Souguir - Stadhuis - Botermarkt 1, 9000 Gent
vorm: Rose-Marie Marchand - coverbeeld: Martin Corlazoli

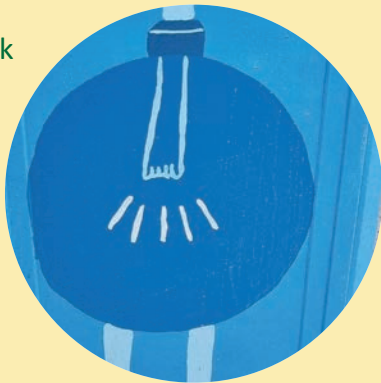
5 MARION BEECK

NUTSKASTJE TER HOOGTE VAN HAM 221

Marion Beeck werd geboren in Mechelen, waar ze vandaag ook lessen beeldende kunst geeft aan de academie. Ze studeerde illustratie aan het KASK in Gent, gevolgd door de lerarenopleiding, en nu woont ze er nog steeds. Ze is dus leerkracht en illustrator, maar maakt ook autonoom werk. Dat zijn dan voornamelijk collages, muurschilderingen en tapijten. Haar werken kan je best omschrijven als kleurrijk, minimalistisch, speels en ook wel gevoelig.

Het begon met een bezoek aan het Industriemuseum om me helemaal onder te dompelen in de sfeer. Toen ik naar huis wandelde tijdens *l'heure bleue* – mijn favoriete moment van de dag – was ik nog aan het nadenken over hoe ik het kastje zou aanpakken. Het moment dat de avond valt en alle lichten in alle huizen oplichten tijdens dit blauwe uurtje, inspireerde mij. De vormen van de lampen wilde ik zeker ook meenemen. Zo is een bepaalde vorm mannelijk geworden en een andere vorm vrouwelijk. Vooraan zie je een **avond tussen dag en nacht**; het moment tussenin, wanneer het allebei is en toch ook geen van beide. Het moment waarop het licht buiten dooft en het binnen aangaat. Een sfeervol moment tussen twee mensen of twee lampen, die dat ook allebei zijn maar tegelijk geen van beide. Alsof *l'heure bleue* een absurd, kort non-moment is. ”

marion_beeck

Elektrische lamp met bajonetfitting en zwart gecoate ballon in glas (peer) van het merk Sigtay. Collectie Industriemuseum

DONKERE TIJDEN

Een verduisteringslamp is een zwart gecoate gloeilamp met een klein, cirkelvormig venstertje. Dit venstertje laat een gericht gebundeld licht door. Tijdens de Tweede Wereldoorlog mag er 's avonds absoluut geen licht meer naar buiten schijnen. Het is de Duitse bezetter die een verplichting instelt om 'huis en haard' te verduisteren. Dit ter bescherming tegen luchtaanvallen van de geallieerden. Omdat overal in Europa gevaar dreigt, brengt gloeilampenfabrikant Philips in februari 1938 de verduisteringslamp op de markt onder de toepasselijke naam 'de Protector'. Haast poëtisch spreekt men over 'het donkere licht van Philips'.

5 SARAH YU ZEEBROEK

NUTSKASTJE TEGENOVER HAM 157-161, NET VOOR DE CENTRALE

Sarah Yu Zeebroek is beeldend kunstenaar, illustrator en muzikant. Ze studeerde aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam en aan LUCA School of Arts in Gent. Sarah maakt zowel vrij werk als werken in opdracht. Ze illustreert voor kranten en tijdschriften, en maakt daarnaast ook regelmatig artwork voor bands en (muziek)theatergezelschappen. Haar werk toont de rijke beeldingskracht die zich in haar dag- en nachtdromen afspeelt. Vaak doorspekt met surreële tafereels, soms met een humoristische inslag, maar nooit op zoek naar de grap op zich. Sarah is ook actief als muzikant in haar eigen band Hong Kong Dong en in de band L. Jacobs.

ELEKTRICITEITSCENTRALE HAM

Rond 1800 zien de eerste batterijen het levenslicht. Toch blijft het verschijnsel elektriciteit voor lange tijd een mysterieus fenomeen, voorbehouden voor de wetenschap en het laboratorium. Pas in de tweede helft van de 19e eeuw slaat de vonk over naar de industrie en volgen de eerste praktische toepassingen. Waar de stoommachine tot dan toe de nodige mechanische energie leverde om machines rechtstreeks in beweging te zetten, drijft die voortaan steeds vaker een generator aan voor de opwekking van elektriciteit. Soepele kabels bedelen die stroom vervolgens over de machines.

In tegenstelling tot grote fabrieken kunnen particulieren zelf geen elektriciteit opwekken om hun gloeilamp te doen branden. Om burgers te laten meegenieten van het nieuwe wonder bouwt de Stad Gent in 1904 een eerste elektriciteitscentrale hier vlakbij in de Bomastraat. Via een openbaar net stroomt de daar geproduceerde elektriciteit het leven van de gewone man binnen: van toestellen in de huiskamer en het licht van de straatlantaarns tot de elektrische tram die Gent doorkruist. Door het stijgende stroomverbruik blijkt die centrale in de Bomastraat begin jaren 1920 al te klein. De bouw van een nieuwe centrale vat aan in 1924. De eerste turbines van die centrale kan je hier nog altijd bezichtigen in de art-deco-machinehal die vandaag deel uitmaakt van intercultureel muziekcentrum De Centrale.

Luchtfoto van de stedelijke elektriciteitscentrale Ham. Centraal de elektriciteitscentrale en het inmiddels gesloopte beluik Ham. Op de voorgrond de oude kolencentrale met vier schoorstenen en links het Handelsdok. Collectie Industriemuseum

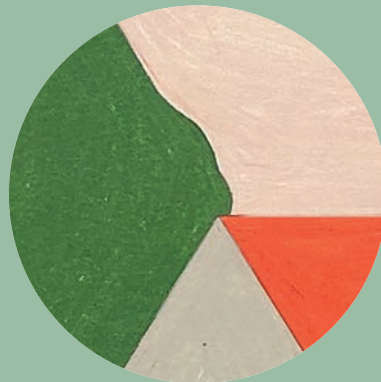
7 JANA VASILJEVIĆ

NUTSKASTJE TEGENOVER HAM 68

Jana Vasiljević is een multidisciplinaire kunstenaar met een achtergrond in storytelling, illustratie en community arts. Ze is dochter van een Servische vader en een West-Vlaamse moeder, en die verschillende culturele achtergronden en ervaringen hebben altijd een grote invloed gehad op haar werk, zowel op vorm als inhoud. In haar werk wisselt Jana individuele projecten – vaak persoonlijke verhalen – af met samenwerkingsprojecten. Zo maakt ze deel uit van de collectieven Tieten Met Haar (TMH), Les VoiZines en Garden Of Delights (G.O.D.).

Toen ik in dit project stapte, was er veel sprake over de verhoging van gas- en elektriciteitsstarieven. Met vrienden of mijn partner voerde ik vaak gesprekken over hoe afhankelijk we zijn van grondstoffen en van gigantische, voor ons ingewikkelde en bijna magische netwerken die soms van de andere kant van Europa grondstoffen tot bij ons brengen. Stoffen die voor verwarming zorgen, onze telefoons opladen en de lampen doen branden. Wij dromen van een eigen huis dat we zelf kunnen inrichten, waar we een familie kunnen grootbrengen. Een huis waarin alle ingewanden, water- en gasleidingen, elektrische draden ... van ons zullen zijn. En van energie die dan hopelijk op meer ethische en duurzame manieren tot ons zal komen. Een droomhuis. Dit is mijn droomhuis. ”

jana_tmh

8 BART SPITAELS

NUTSKASTJE TEGENOVER KEIZER LEOPOLDSTRAAT 64

Bart Spitaels, geboren in Mechelen, studeerde in 2012 af in de opleiding Vrije Kunsten aan LUCA School of Arts en maakt tekeningen, installaties en (muur)schilderingen, waarin architecturale elementen niet zelden floreren. Hij bedenkt in zijn werk bevremdende constructies die uit restanten van een laat-kapitalistische ruïne lijken opgetrokken. Met een beperkt aantal grafische lijnen en weloverwogen kleurvlakken creëert hij een eigenzinnige wereld die beschut, verstilt en aanzet tot nadenken.

De industriële vormentaal is voor Bart een haast onuitputtelijke bron van inspiratie. Schakelplannen, elektriciteitskabels, stoomturbines en buisstructuren uit de elektriciteitsfabrieken of het ijzeren geweld van het hoogspanningsstation zijn stuk voor stuk elementen die in zijn kenmerkende beeldtaal passen. Het ontwerp doet tegelijk denken aan de inhoud in de elektriciteitskastjes zelf als aan het netwerk dat zich buiten de kastjes ontrolt.

bartspitaels

Vroeger werd erom veel aandacht besteed aan de vormgeving en esthetiek van een schakelbord. De machinezaal en het schakelbord waren dan ook vaak de paradeplaatsjes van de fabriek. Kijk maar naar de marmeren panelen, de zekeringen en schakelaars in messing, de decoratieve lampjes ... Je kan dit schakelbord, geproduceerd door het Gentse bedrijf Neyt & De Smedt, vandaag bewonderen op de bovenste verdieping van het Industriemuseum.

TELEFONIE

Na het succes van de telegraaf, waarmee gecodeerde berichten op lange afstand worden verstuurd, bestuderen onderzoekers als Antonio Meucci, Elisha Gray en Philipp Reis de mogelijkheid om het geluid van de menselijke stem om te vormen tot een elektrisch signaal. In fel bevochten rechtszaken claimt elk van hen de uitvinding van de telefoon. Maar het is Alexander Graham Bell die in 1876 als eerste een patent neemt. In hetzelfde jaar beschrijft het Belgisch Staatsblad de uitvinding als 'sprekende telegraaf'.

De eerste telefoontoestellen hebben een microfoon met koolstofpoeder. De geluidstrillingen van de stem drukken het fijne poeder, dat zich in een gesloten ruimte achter een membraan bevindt, meer of minder samen. Die weerstandsveranderingen tussen de koolstofdeeltjes worden omgezet in een elektrisch signaal. Dit signaal wordt via de telefoonkabel tot bij de ontvanger geleid. Een triplaat in de hoorn van het ontvangende telefoontoestel vormt de elektrische trillingen terug om tot het oorspronkelijke stemgeluid.

Bij de allereerste experimenten worden slechts twee telefoontoestellen met elkaar verbonden, maar van zodra zich meerdere gebruikers of abonnees in een netwerk bevinden, worden telefooncentrales gebruikt. Het verticale paneel van het houten meubel bevat een reeks stopcontacten of contactbussen. De horizontale tafel is voorzien van schakelaars en telefoonlijnen met stekkers. Om te voorkomen dat de lijnen in de knoop geraken, worden ze onder de tafel verzwaard met loden gewichten. Een bediende of operator legt manueel de juiste verbinding door een telefoonlijn uit de tafel te nemen en die in de juiste contactbus op het paneel in te pluggen.

Oude telefooncentrale van het merk Atea, doorgaans ontworpen voor bedrijven of hotels, begin 20e eeuw. Collectie Industriemuseum

© Martin Corfaezoli

9 EMMELINE GEIREGAT

NUTSKASTJE TER HOOGTE VAN HAM 1

Geboren en getogen Gentenaar Emmeline Geiregat is art director, illustrator en grafisch vormgever. Haar werk is doorgaans kleurrijk, harmonieus, energiek, krachtig, euforisch, feestelijk, dansend, hoopgevend ... Eén brok positiviteit dus. Ze merkte dat ze zelf heel wat energie uit de bonte werken haalde, en wil die energie voortaan ook overbrengen naar de kijker. Als diegene die het werk aanschouwt een instant warm gevoel ervaart of wanneer haar werk een ware energiestoot door de omgeving jaagt, is haar opzet geslaagd. Inspiratie voor dit werk haalde ze voornamelijk uit de oude archieven in de museumcollectie waar zeer duidelijk uit blijkt dat de gepresenteerde technologieën nog vernieuwend waren.

Je lief opbellen om te zeggen hoeveel je van hem houdt. Mee swingen met dat hitje op de radio. Vanaf het donker wordt het licht aansteken om je boek verder te kunnen lezen. Dat zijn allemaal zaken die wij vandaag vanzelfsprekend vinden, maar die ongetwijfeld magisch waren voor de mensen die er voor het eerst mee in aanraking kwamen. Die tafereels en die magie werden in mijn werk samengebracht. ”

emmeline_geiregat

10 TOYKOYO

NUTSKASTJE TER HOOGTE VAN KONGOSTRAAT 7

TOYKOYO is een multidisciplinaire ontwerpstudio uit Gent. De studio werd opgericht in 2006, ontstaan uit een gedeelde passie voor visuele cultuur. Creativiteit, positieve energie en originaliteit zijn de kernwaarden die de vormgevers bij TOYKOYO toepassen in hun ontwerpproces. Het plezier van het ontwerpen is daarbij de grootste drijfveer. Een ontwerp ontstaat dan ook spelenderwijs. Tijdens dit spel vervagen de grenzen tussen grafische vormgeving, illustratie en set design. Hun doel is om te evolueren, te transcenderen en vooral zich te amuseren.

Het museum belicht de evolutie van energie, elektriciteit en licht aan de hand van het verleden. Voor dit nutskastje leek het ons interessant om de schijnwerper te richten op de toekomst. Het streven naar harmonie tussen energieproductie en natuur is één van de grote uitdagingen van onze tijd. Dit vraagstuk deed een lichtje branden en bracht ons bij bioluminescentie, het produceren van licht door levende organismen; de ultieme synergie van licht en natuur. Wij tonen hier hoe dit fenomeen zich zou manifesteren in het TOYKOYO-universum. ”

toykyo

HUISHOUDAPPARATEN

Het gebruik van elektriciteit in huishoudelijke context is in de jaren 1920 nog geen groot succes. Elektriciteitsproducenten willen graag meer aansluitingen en abonnees, maar de prijs van een installatie is hoog en het grote publiek moet nog overtuigd worden van de voordelen. De ontwikkeling van alle mogelijke elektrische toestellen wordt dan ook sterk ondersteund. Naar de man toe ligt de nadruk op comfort en een zeker prestige. De huisvrouw wordt overtuigd van de tijdsinstaat die het gebruik van elektrische apparaten oplevert. De eerste elektrische huishoudapparaten zijn ventilatoren, krultangen, haardrogers, een broodrooster, elektrische radiatoren, en twee modellen van elektrische fornuizen. Maar het meest succesvolle product, zou het strijkijzer geweest zijn. Kan je je voorstellen hoe het leven zonder al die snuffes nu zou zijn?

Collectie Industriemuseum

BRUSSEL, Anderlechtstraat, 37-39
FABRIEKEN TE LEUVEN

BIJKANTOREN : te Antwerpen,
Luik, Luxemburg en Leopoldstad

R. 1231 H - A 1 11 - 1-6-49

EDITION FRANÇAISE SUR DEMANDE

DE GLOEILAMP

Met de komst van de gloeilamp ontstaat eind 19e eeuw een volledig nieuwe industriële markt. Het produceren van lampen is door de vele manuele handelingen erg arbeidsintensief. De sector stelt hoge eisen aan het vakmanschap. De gloeilamp van honderd jaar geleden straalt het overgrote deel van de toegevoerde energie echter in nutteloze warmte uit. Ze produceert meer warmte dan licht, wat de lamp een milieuvriendelijke stempel geeft. Ze wordt verboden in de Europese Unie. In België en Nederland sneuvelen honderden banen in de lampenindustrie en sluiten een aantal lampenfabrieken de deuren. Toch blijven oude gloeilampen stille getuigen van een knap staaltje vakmanschap. Sommigen zijn echt esthetische, karaktervolle pareltjes.

Gloeilamp van het merk Osram. Collectie Industriemuseum

INDUSTRIE MUSEUM

GRATIS WANDELKAART - GRATIS WANDELKAART - GRATIS WANDELKAART

VAN STROOM TOT STREETART

een wandeling langs kleurrijke nutskastjes

2,8 km - 1 uur

VAN STROOM TOT STREETART

een wandeling langs kleurrijke nutskastjes

Dankzij een creatieve samenwerking tussen Cultuur Gent en het Industriemuseum werden tien grauwe nutskastjes in de buurt van het museum omgetoverd tot kleurrijke pareltjes die de straten rondom het museum opfleuren. De wandellus op deze kaart verbindt de tien kunstige kastjes met elkaar. Het thema van elk kunstwerk? Licht, elektriciteit en energie. Niet toevallig, want energie speelt al decennialang een grote rol hier aan de overkant van de Leie. Alle artiesten haalden hun inspiratie rechtstreeks uit affiches, objecten en foto's uit de collectie van het Industriemuseum. We stellen hen langs het parcours graag aan je voor en onthullen hier en daar al een stukje van hun kunst in de openbare ruimte.

Duizenden van onze collectiestukken liggen opgeborgen in depots. Wat je vandaag in het Industriemuseum te zien krijgt, is dus slechts een fractie van wat we in huis hebben. Tijdelijke expo's halen regelmatig stukken van onder het stof, maar ook een artistiek project als dit geeft ons een extra kans om aandacht te vestigen op onze verzameling achter de schermen. ”

Ann Van Nieuwenhuysse, directeur Industriemuseum

© Martin Corfaezoli